

"ויראה יהודה ויחשבה לזונה, כי כיסתה סניה. וייט מן הדרך ויאמר: הבה נא אבוא אלייך' כי לא ידע כי כלתו היא. ותאמר: מה תיתן לי כי תבוא אלי? ויאמר: אנוכי אשלח גדי עזים מן הצאן' ותאמר: אם תיתן ערבון עד שלחך' ויאמר: מה הערבון אשר אתן לך? ותאמר: חותמך ופתילך ומטך אשר בידך' ויתן לה ויבוא אליה ותהר לו".

בפרק אחד קצר, לח' שבבראשית, מקור פל סיפור המוות והאהבה של אוגן בן יהודה ותמר אשת ער.

יגאל מוסינזון הבחין בייחוד הסיפורי של הפרק עוד לפני שנים רבות, והפכו לנובילה קצרה, שהתפתחה מאוחר יותר להצגה בתיאטרון האוהל.

מן הבמה הגיע הסיפור לבד הקולנוע, כשגם כאן המתווך בין תורה למסך הוא יגאל מוסינזון, שכתב את התסריט.

לפי מוסינזון בנוי ציר העלילה על העובדה שתמר אוהבת בעצם כל הזמן את האב יהודה, ואף אחד מן הבנים. כזכור הושאה תמר לער בנו של יהודה, אבי שבט יהודה. ער שמשום מה לא נשא חן בעיני אדוני (והתנ"ך נמנע מלפרט) הומת בידי אלוהים מבלי שהשאיר אחריו זרע.

כא יהודה אל אוגן בנו השני וציוה עליו לייבם את אשת אחיו המנוח, ולהקים לה זרע. אוגן, שידע כי היילוד ייקרא על שם אחיו המת, סירב לבצע את תפקידו עד הסוף, וסיים את תהליך הייבום בחוץ. מאז נשאר שמו כהגדרה וכסמל להשחתת

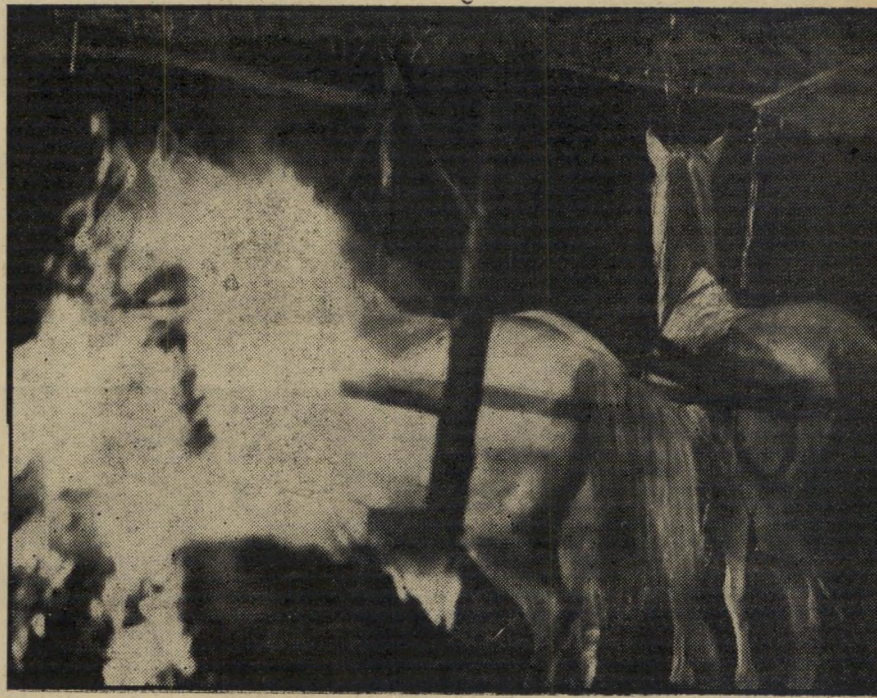
עם השכמאים הסתבכו כאשר שמעון ולוי היכו לפי חרב את רוב זכרי שכם, לאחר שבנו של חמור אבי שכם אנס את אחותם דינה. שמעון ולוי הערימו על אנשי שכם באומרם, כי יסכימו לנישואי בן שכם ואחותם, רק עם כל עדתם תימול. וכאשר נימולו, הרגום.

יהודה, אבי שבט יהודה, מגולם על ידי יוסף שילוח, ושימעון, בן יעקב אף הוא, המגולם על ידי השחקן האיטלקי אטור רה מני בסצינה של טרס קרב עם בני שכם הסמוכה. העניינים

מילחמת האבות

בנס עצר מישהו את השחקנים שלא יתפרצו להוציא את הסוסים כמתוכנן. הסוסים נתקפו בהלה והחלו נדחקים כר"ם לפתח הצר שהיה גם הוא אפוף לה"ב. 14 סוסים נדחקו לתוכו בבת אחת."

בשריפה הגדולה, ביניהם רבים משבט הר' בדואים אבו רביע, שמהם ניטלו הסוסים להסרטה. "הקש נידלק במהירות" ממשיך חיוני ומספר "ותוך שניות בערה כל האורווה.

הסוסים שנשרפו

זוהי תמונה אוטנטית מן הרגע שבו הועלתה אורווה באש והסוסים שבחוכה החלו להיצלות חיים. הצוות שעמד מוכן לחילוץ הסוסים מהאורווה הבוררת לא ציפה שהאש תתפשט.

שיכת זרע לריק — מעשה אוגן. ליהודה היה בן שלישי, שלה, אותו יעד לייבום נוסף של תמר, לאחר שאף אדוני חרה באוננותו של אוגן והמיתו. אך האב פחד שמא תביא הכלה בישת"המזל מוות גם על הבן השלישי, ולכן שילחה מביתו בתואנה שתמתין עד שידגל שלה ויוכל להעמיד זרע.

תמר חזרה לבית אביה, ופעם בהיודע לה כי יהודה מתקרב לסביבת מגוריה עם עדרי צאנו התחפשה לזונה, והביאה אותו לכך שישכב עימה. בערבון שנטלה ממנו השתמשה מאוחר יותר, כאשר יהודה ציי ווה כי ישרפה כדן אשה שהרתה לזונר גים. בתור הוכחה לאבהותו על הוולד.

המפיק אמציה חיוני התאהב בגירסה המוסינזונית של התנ"ך, עוד כשהיתה נר"בילה. לימים ההליט יחד עם מוסינזון להפוך את הסיפור לטרט. נמצא במאי אר"ם טלגי — ריקארדו פרדה — שהסיפור הסעיר גם אותו. וכך בצוות בינלאומי: במאי איטלקי,

מעשה אוגן

השחקן הישראלי סבי דור, הוא אוגן התנ"כי, אונס בסצינה רדויית אלימות את אשת אחיו ער — השחקנית האיטלקייה לאה נני. לסבי דור לא היה זה האונס הראשון בטרט. קודם לכן אנס רוצח את דינה, דודתו.